

OBSAH.

Z předmluvy spisovatelův	Stránka V
------------------------------------	--------------

Část čtvrtá: Poláci.

Úvod	1
1. <i>Doba nejstarší: do polovice XVI. století (do reformace)</i> . Rozhled dějepisný. Latinská škola a literatura. První památky polského jazyka	5
2. <i>Zlatý čili klassický věk literatury (1548—1606)</i> . Stav říše a společnosti; kultura šlechtická. Vplyv západní vzdělanosti. Humanisté; Rej z Nagłowic, Kochanowski. Básnictví idylické: Szymonowicz. Satira: Klonowicz. Stanislaw Orzechowski. Šlechtická výlučnost. Propaganda jezovitská: Skarga	20
3. <i>Doba jezovitská a makaronská (1606—1764)</i> . Počátek zbahnilosti a úpadku. Vláda jezovitů ve školství i v literatuře; klesání této; makaronismus a krasořečnictví. Latinský básně Sarbiewski. Václav Potocki, Nieczuja Kochowski, Ondřej Morsztyn. Dějepisci; literatura memoirů. Spisy politické; volání po reformě: Jablonowski, Stanislaw Leszczyński. Załuski. Piaristé: Konarski	53
4. <i>Věk krále Poniatowského (1764—1796) a doba od rozdělení Polsky do objevení se polského romantismu (1796—1822)</i> . Rozhled dějepisný. Stanislaw August Poniatowski	80
A) Poslední tichá léta před pohromou: Wegierski, Trembecki, Ignác Krásicki, Adam Naruszewicz. Rozvoj divadla	85
B) Politická literatura čtyřletého sněmu: Staszic, Kołłątaj; Niemcewicz. Politická katastrofa	105
C) Přečhodní doba po třetím rozdělení: Linde, Chodakowski, Rakowiecki, Maciejowski. Woronicz. Paklassikové. Śniadecki. Literatura dramatická: Fredro	114
5. <i>Doba Mickiewiczova (1822—1863)</i> .	
A) Romantismus. Předchůdci a vrstevci Mickiewiczovi. Mickiewicz sám. Kaz. Brodziński, Malczeski,	

Tymko Padura, B. Zaleski, Severn Goszczyński. Lelewel. Filomathi a filareti. Život a básnické působení Ad. Mickiewicze	127
B) Literatura rozdvojená: emigrační a tuzemská (1830 až 1848). Jul. Słowacki a Sigmund Krasiński. Rzewuski. Literatura domácí	181
C) Poslední pablesky polského romantismu na domácí půdě (1848—1863). Vincenc Pol, Kondratowicz (Syrokomla), Kaczkowski. Szajnochs. Korzeniowski, Kraszewski. Zemlení romantismu	243
Poláci slezští. Pruští Mazuři. Kašubové	263

Část pátá: Plémě české.

I. Čechové.

Rozhled dějepisný	267
1. <i>Doba nejstarší.</i> Zůstatky z doby slovanské církve. Objev starých památek: obsah a dějiny Libušina Soudu a Kralodvorského rukopisu; Mater Verborum atd. Básnictví náboženské; vplyvy německoromantické; básnictví didaktické a rytířské; Smil z Pardubic. Církevní drama; letopisy; staročeské právo; překlady	282
2. <i>Hnutí husitské a „zlatý věk“ české literatury.</i> Trvání směru dřívějšího. První známky ruchu opravného. Husovi předchůdci: Tóma ze Štítného, Milič, Matěj z Janova; učení Wiklefovo a spory na universitě pražské. Hus; jeho osobnost a spisy, latinské a české; národní ráz jeho působení. Jeroným Pražský. Následovníci a nepřátelé Husovi; mírní husité a Táboři. Písňe a rýmovaná skládání doby husitské. Kronikáři. Knihotisk; humanismus. České právo: Ctibor z Cimburka a Viktorin ze Všehrd. Chelčický a založení Jednoty bratrské. Husitské tradice. „Zlatý věk:“ vnější rozšíření literární činnosti a nedostatek vnitřní síly. Básnictví duchovní; dějepisci: Hájek a j.; Blahoslav. Veveslavina	306
3. <i>Věk úpadku.</i> Následkové bitvy Bělohorské. Literární činnost exulantů: Jan Amos Komenský. Literatura domácí, katolická a reakcionářská	361
4. <i>Vzkříšení literatury a národnosti.</i> Krajní úpadek ku konci XVIII. století. Panování Josefa II. Péče o osvícení lidu	371
I. První známky národního znovuzrození. Učení dějepisci a filologové: Dobner, Pelel, Voigt, Durich, Procházka, Dobrovský. První kroky literatury	373
II. Vzdělání národního uvědomění. Založení Českého Musea; objev starých památek. Jungmann, Hanka, Šafařík, Palacký. Nové básnictví: Kollár a „Slávy dcera;“ Čelakovský, Vocel, Erben. Vlastenečtí menší básníci; drama, povídka. „Vlastenectví.“ Rok 1848. Karel Havlíček	382
III. Reakce; nový směr v literatuře. Hálek a Neruda; Vrchlický. Drama, román a povídka. Kosmopolitismus. Dějepisci: Tomek, Gindely; dějepis literatury a filologie: Jos. Jireček, V. Nebeský, Hattala a j. Studie slovanské. Stav souvěký	415

II. Slováci.

Rozhled dějepisný	439
Husitství a protestantství. Literární jednota s Čechy. Snahy odštěpné na konci XVIII. století: Ant. Bernolák; Jan Hollý. Působení Šafaříka a Kollára. Politické kvašení let 40tých a nová odštěpnost literární: Lud. Štúr, Hurban, Hodža. Činnost básnická: Samo Chalúpka, Sládkovič, Kalinčák. Založení Matice. Pauliny-Tóth. Spisovatelé katoličtí	450
III. Národní písně a pověsti u Čechů, Moravanů a Slováků . .	479

Část šestá: Baltské Slovanstvo a Srbové lužičtí.

Historické osudy Baltského Slovanstva. Jeho poněmčení. Sbirky slov zachovaných z jeho jazyka. Sledy jeho ethnografické	489
Osudy čeledi srbskolužické. První literární pokusy za doby reformace. Století XVII.: Mich. Frencl; jakési oživení národnosti. Století XVIII.: vznik kazatelských jednot v Lipsku a Vitemberku. Novější činitelé: Lubjenski, Klin, Seilef, Jordán, Smolef. Založení Matice. Michal Hórník. Dolní Lužičané. Souvěké položení	494

Část sedmá: Znovuzrození.

Povšechné úvahy o slovanské otázce	513
Rejstřík jmen	535

